

UOHSX00CQT5C

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0612/2016/VZ-29399/2019/531/MHo

Brno: 25. října 2019

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 15. 9. 2016, na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha,
- navrhovatel – Skřivánek s.r.o., IČO 60715235, se sídlem Na dolinách 153/22, 147 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 29. 7. 2015 Mgr. Tomášem Bejčkem, advokátem, ev. č. ČAK 14089, IČO 73611956, artpatent, advokátní kancelář s.r.o., IČO 03636372, se sídlem Dukelských hrdinů 976/12, 170 00 Praha 7,

ve věci veřejné zakázky „Zajištění překladatelských služeb pro subjekty implementující Dohodu o partnerství a projekty Evropské územní spolupráce“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 1. 3. 2016 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 2. 3. 2016 pod ev. č. 516390, ve znění oprav uveřejněných dne 4. 3. 2016 a dne 15. 3. 2016, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 5. 3. 2016 pod ev. č. 2016/S 046-076220, ve znění oprav uveřejněných dne 9. 3. 2016 pod ev. č. 2016/S 048-079891 a dne 18. 3. 2016 pod ev. č. 2016/S 055-091949, a jejíž zrušení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 17. 8. 2016 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 8. 2016 pod ev. č. 2016/S 160-290194,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha – **nedodržel postup stanovený v ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona** č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **když** svým rozhodnutím ze dne 15. 8. 2016 **zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku** „Zajištění překladatelských služeb pro subjekty implementující Dohodu o partnerství a projekty Evropské územní spolupráce“, zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 1. 3. 2016 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 2. 3. 2016 pod ev. č. 516390, ve znění oprav uveřejněných dne 4. 3. 2016 a dne 15. 3. 2016, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 5. 3. 2016 pod ev. č. 2016/S 046-076220, ve znění oprav uveřejněných dne 9. 3. 2016 pod ev. č. 2016/S 048-079891 a dne 18. 3. 2016 pod ev. č. 2016/S 055-091949, a jejíž zrušení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 17. 8. 2016 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 8. 2016 pod ev. č. 2016/S 160-290194, **aniž byly kumulativně splněny podmínky podle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) citovaného zákona**, jelikož zadavatelem uváděné důvody v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 15. 8. 2016 nelze v daném případě považovat za důvody hodné zvláštního zřetele, které se vyskytly v průběhu zadávacího řízení a pro které by nebylo lze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

II.

Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha – uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže podle § 118 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **ruší rozhodnutí** jmenovaného zadavatele **ze dne 15. 8. 2016 o zrušení zadávacího řízení** na veřejnou zakázku „Zajištění překladatelských služeb pro subjekty implementující Dohodu o partnerství a projekty Evropské územní spolupráce“, zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 1. 3. 2016 a ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 2. 3. 2016 pod ev. č. 516390, ve znění oprav uveřejněných dne 4. 3. 2016 a dne 15. 3. 2016, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 5. 3. 2016 pod ev. č. 2016/S 046-076220, ve znění oprav uveřejněných dne 9. 3. 2016 pod ev. č. 2016/S 048-079891 a dne 18. 3. 2016 pod ev. č. 2016/S 055-091949, a jejíž zrušení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 17. 8. 2016 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20. 8. 2016 pod ev. č. 2016/S 160-290194.

III.

Podle § 119 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, **se zadavateli** – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha – **ukládá:**

uhradit náklady řízení ve výši 30 000,- Kč (třicet tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha (dále jen „zadavatel“) – odeslal podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“)¹, do Věstníku veřejných zakázek dne 1. 3. 2016 a uveřejnil dne 2. 3. 2016, pod ev. č. 516390, oznámení otevřeného řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Zajištění překladatelských služeb pro subjekty implementující Dohodu o partnerství a projekty Evropské územní spolupráce“ (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Zadavatel stanovil v bodu II.1.4) oznámení o zakázce předpokládanou hodnotu veřejné zakázky ve výši 17 134 000,- Kč bez DPH.
3. V bodu II.1.5) oznámení o zakázce zadavatel vymezil předmět plnění veřejné zakázky jako *„(...) zajištění dostatečné a kvalitativně odpovídající kapacity pro překlady z/do anglického jazyka a jazykové korektury pro NOK a všechny řídicí orgány OP v programovém období 2014+ a pro Odbor evropské územní spolupráce. Jedná se o překlady dokumentů, které jsou předkládány při oficiálním styku mezi subjekty implementační struktury politiky soudržnosti a EÚS v ČR a orgány Evropské unie (pracovní jednání mezi NOK a Evropskou komisí, monitorovací výbory, Řídící a koordinační výbor, Výroční setkání s orgány Evropské komise apod.).“*
4. Zadavatel v bodu IV.1.1) oznámení o zakázce dále určil, že veřejná zakázka bude zadávána v otevřeném řízení, přičemž v bodu IV.3.4) oznámení o zakázce určil lhůtu pro podání nabídek, a to do 26. 4. 2016 do 10:00 hod. Lhůta pro podání nabídek byla zadavatelem následně změněna na 6. 5. 2016 do 10:00 hod.
5. Základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky stanoveným v bodu IV.2.1) oznámení o zakázce byla ekonomická výhodnost nabídky, přičemž jako dílčí hodnotící kritéria zadavatel stanovil následující kritéria:
 - nabídková cena včetně DPH s váhou 65 %,
 - úroveň překladu vzorového textu s váhou 35 %.
6. Z „Protokolu o otevírání nabídek“ ze dne 6. 5. 2016 vyplývá, že zadavatel ve stanovené lhůtě obdržel celkem čtyři nabídky na plnění předmětné veřejné zakázky, přičemž všechny podané nabídky vyhověly požadavkům zadavatele podle § 71 odst. 9 zákona. Do další fáze šetřeného zadávacího řízení tudíž postoupily všechny čtyři nabídky.
7. Jak vyplývá ze „Zprávy o posouzení a hodnocení nabídek“ ze dne 14. 7. 2016, hodnotící komise hodnotila všechny čtyři nabídky, včetně nabídky podané uchazečem – Skřivánek s.r.o., IČO 60715235, se sídlem Na dolinách 153/22, 147 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 29. 7. 2015 Mgr. Tomášem Bejčkem, advokátem, ev. č. ČAK 14089, IČO 73611956, artpatent, advokátní kancelář s.r.o., IČO 03636372, se sídlem Dukelských hrdinů 976/12, 170 00 Praha 7 (dále jen „navrhovatel“). Jako

¹ Pokud je v textu rozhodnutí uveden odkaz na zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, jedná se vždy o znění účinné v době zahájení zadávání veřejné zakázky.

nejvhodnější nabídka byla dle základního hodnotícího kritéria, kterým byla ekonomická výhodnost nabídky, hodnotící komisí vyhodnocena nabídka navrhovatele.

8. V „Oznámení o výběru nejvhodnější nabídky“ ze dne 15. 7. 2016 je uvedeno, že zadavatel rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky, tj. nabídky podané navrhovatelem.
9. Proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky podal uchazeč – Moudrý překlad, s.r.o., IČO 27156052, se sídlem Václavské náměstí 1/846, 110 00 Praha 1 (dále jen „uchazeč Moudrý překlad, s.r.o.“) – námitky ze dne 28. 7. 2016, které zadavatel obdržel téhož dne.
10. Z „Rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Zajištění překladatelských služeb pro subjekty implementující Dohodu o partnerství a projekty Evropské územní spolupráce““ ze dne 15. 8. 2016 (dále jen „rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení“) vyplývá, že zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení na posuzovanou veřejnou zakázku.
11. Dokumentem „Oznámení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Zajištění překladatelských služeb pro subjekty implementující Dohodu o partnerství a projekty Evropské územní spolupráce““ ze dne 15. 8. 2016 (dále jen „oznámení o zrušení zadávacího řízení“) oznámil zadavatel uchazečům o veřejnou zakázku zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, přičemž zrušení zadávacího řízení odůvodnil tím, že nesplnil povinnost přezkoumat námitky podané uchazečem Moudrý překlad, s.r.o., ze dne 28. 7. 2016 v plném rozsahu a do 10 dnů od obdržení námitek neodeslal jmenovanému uchazeči písemné rozhodnutí o tom, zda námitkám vyhovuje či nikoliv, přičemž již nemá možnost přijmout opatření k nápravě dle § 111 odst. 6 zákona, kterým by uvedené porušení zákona napravil a při následném řízení o přezkoumání úkonů zadavatele by došlo k uložení nápravného opatření či pokuty za správní delikt Úřadem (v podrobnostech viz dále).
12. Proti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení podal navrhovatel dne 23. 8. 2016 námitky, které zadavatel obdržel dne 24. 8. 2016.
13. Zadavatel rozhodnutím ze dne 5. 9. 2016, které bylo navrhovateli doručeno téhož dne (dále jen „rozhodnutí o námitkách“), podaným námitkám nevyhověl.
14. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o jím podaných námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 15. 9. 2016 návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „návrh“) u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“).

II. OBSAH NÁVRHU

15. Navrhovatel podaným návrhem brojí proti rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení, neboť se domnívá, že toto rozhodnutí je nezákonné.
16. Navrhovatel v návrhu primárně konstatuje, že zadavatelem uvedený důvod v oznámení o zrušení zadávacího řízení není důvodem hodným zvláštního zřetele, pro který by zadavatel mohl zrušit zadávací řízení ve smyslu ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona, na které zadavatel odkazuje.
17. Navrhovatel sděluje, že pojem „důvody hodné zvláštního zřetele“ je neurčitým právním pojmem, jehož obsah je určen účelem každého zadávacího řízení a judikaturou soudů.

Navrhovatel poznamenává, že účelem každého zadávacího řízení by mělo být uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a její následná realizace, kdy možnost zrušení zadávacího řízení je pouze omezená a výjimečná. Navrhovatel v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 64/2009-109 ze dne 27. 1. 2010, dle něhož *„[j]akékoliv zrušení zadávacího řízení v případě veřejné zakázky ale musí být vykládáno restriktivně, aby bylo zamezeno libovůli (svévůli) veřejného zadavatele, která by mohla vyústit v korupci či nepřípustnou veřejnou odplatu, a tedy přesně v duchu výkladu provedeného krajským soudem. Proto je třeba ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona o veřejných zakázkách a zejména slovní spojení "důvody zvláštního zřetele hodné" vykládat jako důvody objektivní, stojící vně veřejného zadavatele, nikoliv jako důvody subjektivního rázu, které by popřely smysl jmenovaného zákona.“*

18. Navrhovatel je přesvědčen, že důvod zrušení zadávacího řízení prezentovaný zadavatelem v rozhodnutí o námitkách, čili porušení postupu při vyřízení námitek zadavatelem v důsledku jeho administrativního pochybení, v žádném případě neodpovídá definici důvodu zvláštního zřetele hodného ve smyslu shora citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu.
19. Navrhovatel na podporu svých tvrzení v dalším předkládá rozhodovací praxi Úřadu a komentářovou literaturu, dle nichž při posuzování důvodů, jež zadavatele vedly ke zrušení zadávacího řízení, je třeba zkoumat, zda se jedná o důvody, které nastaly objektivně, vně zadavatele.
20. Navrhovatel vyjadřuje názor, že skutečnost, že se zadavatel dostal do prodlení s rozhodnutím o námitkách proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, resp. s odesláním rozhodnutí o námitkách uchazeči, který tyto námitky podal, nemůže být a není důvodem, pro který lze zadávací řízení zrušit. Samotné nedodržení objektivní lhůty 10 dnů pro odeslání rozhodnutí o námitkách stanovené v § 111 odst. 1 zákona totiž, ačkoliv formálně naplňuje skutkovou podstatu správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona, by nijak neovlivnilo stanovení pořadí nabídek, stejně tak by nijak neovlivnilo, ani nemohlo ovlivnit, výběr nejvhodnější nabídky. Zadavatel měl proto v okamžiku, kdy se o podání předmětných námitek dozvěděl (tj. nejpozději k 15. 8. 2016), o námitkách rozhodnout a rozhodnutí o nich odeslat uchazeči Moudrý překlad, s.r.o., přesto, že by nedodržel desetidenní lhůtu stanovenou v § 111 odst. 1 zákona. Na podporu svého tvrzení navrhovatel odkazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R228/20101/VZ-4109/2012/310/JSI ze dne 29. 2. 2012, dle něhož *„povinnost zadavatele vypořádat první námitky i po uplynutí lhůty podle § 111 odst. 1 zákona analogicky vyplývá i z § 111 odst. 6 zákona, podle něhož zjistí-li zadavatel v průběhu zadávacího řízení, že některým úkonem porušil zákon, přijme opatření k jeho nápravě i v případě, kdy proti takovému úkonu námitky neobdržel.“*
21. Navrhovatel dále upozorňuje, že tomu, že nevyřízení námitek v souladu s ustanovením § 111 odst. 1 zákona není důvodem hodným zvláštního zřetele ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona, nasvědčuje také fakt, že zákon obsahuje speciální úpravu pro tento případ, a to v podobě možnosti podat návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu. K tomu navrhovatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. S222/2007/VZ-22700/2007/530/LB ze dne 7. 12. 2007, z něhož cituje.
22. Navrhovatel má za to, že rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení bylo zcela neadekvátní významu formálního porušení zákona, jehož se zadavatel dopustil. Dané pochybení nemůže

představovat důvod, jenž by atakoval samotný smysl dokončení již zahájeného zadávacího řízení, resp. důvod, pro který již není možné v zadávacím řízení pokračovat. Na základě všech výše uvedených argumentů proto navrhovatel Úřadu navrhuje, aby zrušil rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

23. Podle § 113 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dnem 15. 9. 2016, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele.
24. Účastníky správního řízení podle § 116 zákona jsou:
 - zadavatel,
 - navrhovatel.
25. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení pod č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-38389/2016/531/VNe ze dne 20. 9. 2016.

Vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 29. 9. 2016

26. Zadavatel se k návrhu vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 29. 9. 2016, které Úřad obdržel dne 30. 9. 2019, přičemž konstatuje následující.
27. Zadavatel je přesvědčen, že zrušení zadávacího řízení proběhlo zcela v souladu se zákonem. Zadavatel sděluje, že se z důvodu administrativního pochybení, kdy obdržené námítky nebyly předány na zodpovědný útvar zadavatele, nevyjádřil k podaným námítkám uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., ze dne 28. 7. 2016, v důsledku čehož nesplnil povinnost stanovenou v § 111 odst. 1 zákona, tím, že nepřezkoumal podané námítky v plném rozsahu a do 10 dnů od obdržení námitek neodeslal stěžovateli písemné rozhodnutí o tom, zda námítkám vyhovuje či nikoliv, s uvedením důvodu. S ohledem na skutečnost, že zadavatel již neměl možnost přijmout opatření k nápravě dle § 111 odst. 6 zákona, jímž by uvedené porušení zákona napravil a při následném řízení o přezkoumání úkonů zadavatele by došlo k uložení nápravného opatření či pokuty za správní delikt dle § 120 odst. 1 písm. g) zákona, rozhodl se v souladu s ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) zákona zadávací řízení na šetřenou veřejnou zakázku zrušit. Zadavatel za účelem podpory právě řečeného cituje z rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S199/2015/VZ-17053/2015/543/JWe ze dne 8. 7. 2015 a z rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 79/2008 ze dne 6. 10. 2010.
28. Zadavatel je toho názoru, že to, že nepřezkoumal a nezhodnotil všechny aspekty nevyřízených námitek, čímž upřel uchazeči Moudrý překlad, s.r.o., právo na přezkoumání rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, bylo natolik závažné a nezhojitelné porušení zákona, že neměl jinou možnost nápravy, než zrušit předmětné zadávací řízení. Zadavatel rovněž sděluje, že odlišným přístupem ke dvěma podaným námítkám porušil zásadu rovného zacházení uvedenou v § 6 zákona. Zadavatel dále poukazuje na možný vliv své nečinnosti na stanovení konečného pořadí nabídek. Skutečnost, že zadavatel nepřezkoumal v souladu se zákonem námítky uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., směřující proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, mohla mít vliv na stanovení konečného pořadí nabídek, a to především v případech, pokud by těmto námítkám vyhověl.

29. Zadavatel se vyjadřuje k rozhodovací praxi Úřadu a judikatuře soudů, na které navrhovatel v návrhu odkazuje. Zadavatel zdůrazňuje, že důvodem pro zrušení zadávacího řízení byla skutečnost, která podle něj stojí vně zadavatele, atakovala smysl dokončení zadávacího řízení a vystavila zadavatele objektivnímu riziku pro případ, že by zadávací řízení zrušeno nebylo. Zadavatel sděluje, že se nevyřízením námitek dopustil správního deliktu a porušil zásadu rovného zacházení, když jednomu uchazeči (PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM s.r.o., IČO 26473194, se sídlem Na Příkopě 988/31, 110 00 Praha 1, pozn. Úřadu) na námítky proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky odpověděl a jinému nikoliv (uchazeči Moudrý překlad, s.r.o., pozn. Úřadu). Porušení zásady rovného zacházení považuje zadavatel za tolik závažné pochybení z jeho strany, které bylo možné zhojit pouze zrušením zadávacího řízení, neboť již neměl možnost přijmout jiné nápravné opatření. Dle svých slov si zadavatel při vědomí vlastního pochybení nemůže odůvodnit, že by v zadávacím řízení dále pokračoval jako správní delikvent. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětná veřejná zakázka je spolufinancována z evropských fondů, hrozila zadavateli pokuta nejen ze strany Úřadu, ale také finanční postih za nedodržení povinností vázících se k podmínkám dotace.
30. Ve světle všeho výše popsaného tudíž zadavatel v závěru svého stanoviska navrhuje, aby Úřad návrh zamítl.

Rozhodnutí Úřadu ze dne 4. 10. 2016

31. Úřad vydal dne 4. 10. 2016 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-40696/2016/531/VNe (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým správní řízení podle § 117a písm. d) zákona zastavil, neboť k návrhu navrhovatele na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zaslanému Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli.
32. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal navrhovatel rozklad ze dne 18. 10. 2016, který byl Úřadu doručen téhož dne.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 16. 12. 2016

33. Po projednání rozkladu předseda Úřadu rozhodnutím č. j. ÚOHS-R0260/2016/VZ-49359/2016/321/EDy ze dne 16. 12. 2016, které nabylo právní moci dne 19. 12. 2016, prvostupňové rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad navrhovatele zamítl.

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 7. 3. 2019

34. Navrhovatel podal proti rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0260/2016/VZ-49359/2016/321/EDy ze dne 16. 12. 2016 žalobu ke Krajskému soudu v Brně, jíž se domáhal zrušení citovaného rozhodnutí předsedy Úřadu. Krajský soud v Brně rozsudkem č. j. 30 Af 9/2017-142 ze dne 7. 3. 2019 rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0260/2016/VZ-49359/2016/321/EDy ze dne 16. 12. 2016, jakož i prvostupňové rozhodnutí, zrušil a věc vrátil Úřadu zpět k dalšímu řízení.
35. Krajský soud ve svém rozsudku uvedl, že při posouzení věci vycházel jak ze své rozhodovací činnosti, tak z rozhodovací činnosti Nejvyššího správního soudu. Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 30 Af 97/2016-84 ze dne 18. 10. 2017 k povaze „dokladu o doručení námitek zadavateli“ dle § 114 odst. 3 ve spojení s § 117a písm. d) zákona vyslovil, že při absenci zákonné definice toho, co se rozumí dokladem o doručení námitek zadavateli, je zapotřebí za takový doklad považovat v zásadě jakýkoli doklad (např. rozhodnutí o námítkách

v návaznosti na podací lístek pošty), z něhož lze bez důvodných pochybností osvědčit okolnosti řádného doručení námitek zadavateli. Obdobně podle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 27/2017-382 ze dne 17. 10. 2018 může být dokladem o doručení vše, co vede k naplnění smyslu a účelu § 114 odst. 3 zákona, tj. k prokázání řádného a včasného podání námitek zadavateli, včetně toho, kdy k němu došlo a od jakého okamžiku je potřeba počítat běh odpovídajících zákonných lhůt.

36. Krajský soud v dalším poznamenal, že Úřad nevzal v úvahu, že institut námitek a rozhodování o nich je i jakýmsi procesním předstupněm přezkumného řízení vedeného Úřadem, Krajský soud ve vztahu k tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 369/2017-46 ze dne 7. 11. 2018, kde je uvedeno, že *„[k]ontrakční proces při zadávání veřejných zakázek je formalizován a regulován donucujícími ustanoveními zákona. Tím se vymyká obvyklým ryze soukromoprávním vztahům při běžném sjednávání smluv, které jsou mimo rámec veřejných zakázek, a vnáší do věci veřejnoprávní element. Je také zřejmé, že zde existuje veřejný zájem na transparentnosti, férovosti a regulérnosti procesu kontraktace v souvislosti s veřejnými zakázkami. (...) Námitky zadavateli a jejich vypořádání v rozhodnutí zadavatele jsou jakousi „předehrou“ před samotným – ryze veřejnoprávním – přezkoumáním postupu zadavatele ze strany žalovaného a zadavatel s nimi musí zacházet v souladu s uvedenými principy.“*, a proto se jedná o zjevný projev veřejnoprávní ingerence státu do vztahů mezi zadavateli a dodavateli.
37. Krajský soud se neztotožnil s argumentací Úřadu, podle které lze na doručování zadavateli užít § 18a odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“), jenž upravuje dodávání dokumentů fyzických osob, podnikajících fyzických osob a právnických osob, neboť zadavatel je orgánem veřejné moci a nikoli jen právnickou osobou podle § 18a zákona o elektronických úkonech. S odkazem na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 118/2016-63 ze dne 18. 10. 2017 Krajský soud uvedl, že jako doklad o doručení námitek ve smyslu § 114 odst. 3 zákona tak podle citovaného rozsudku zcela postačí pouze potvrzení o dodání do datové schránky zadavatele (označované jako dodejka) a není potřeba potvrzení o přihlášení oprávněné osoby (označované jako doručenka).
38. Krajský soud konstatoval, že je-li zadavatelem orgán veřejné moci, je nutné za doklad o doručení považovat v souladu s § 18 zákona o elektronických úkonech potvrzení o dodání námitek do datové schránky zadavatele. Vzhledem k tomu, že navrhovatel ke svému návrhu takový doklad, tj. dodejku prokazující dodání námitek do datové schránky zadavatele dne 23. 8. 2016 v 15:19:48 hod., připojil, nebyl dán důvod pro zastavení správního řízení podle § 117a písm. d) zákona.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2019

39. Proti shora citovanému rozsudku Krajského soudu v Brně podal předseda Úřadu kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 7 As 131/2019-31 ze dne 18. 7. 2019 zamítl, neboť dospěl k závěru, že tato není důvodná.
40. Nejvyšší správní soud se primárně zabýval otázkou, zda navrhovatelem předložená dodejka představuje doklad o doručení námitek zadavateli ve smyslu § 114 odst. 3 zákona.

41. Nejvyšší správní soud odkázal na svůj rozsudek č. j. 9 As 369/2017-49 ze dne 7. 11. 2018, v němž uvedl, že „*soukromoprávní charakter vztahů mezi dodavatelem a zadavatelem, což je princip opakovaně aprobovaný Nejvyšším správním soudem. [...] Nejvyšší správní soud nepopírá, že tyto vztahy jsou podřízeny soukromému právu. Avšak ohledně námitek vůči postupu zadavatele nelze říci, že by měly beze zbytku soukromoprávní charakter, což ostatně vyplývá i z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 23/2013 – 39.*“.
42. Nejvyšší správní soud dále konstatoval, že se „*povaha doručování námitek skutečně do jisté míry blíží povaze doručování návrhu na přezkum úkonů zadavatele samotnému zadavateli (viz § 114 odst. 4 ZVZ, podle kterého musí být návrh na přezkoumání úkonů zadavatele v desetidenní lhůtě doručen i zadavateli). Jakkoli jistě lze souhlasit se stěžovatelem, že se nejedná o instituty naprosto shodné, lze mezi těmito vysledovat shodné rysy [mj. viz i krajským soudem odkazovaná ustanovení § 117a písm. d) a e) ZVZ]. Krajskému soudu proto nelze vytýkat, že v napadeném rozsudku odkázal mj. i na judikaturu týkající se právě otázky doručování návrhu na přezkum zadavatele.*“.
43. Nejvyšší správní soud shrnul, že ve věci bylo nutno aplikovat § 18 zákona o elektronických úkonech. Za doklad o doručení podle § 114 odst. 3 zákona proto skutečně bylo nutné považovat dodejku. Nejvyšší správní soud sdělil, že navrhovatel Úřadu dodejku spolu s návrhem předložil, a proto Úřad neměl správní řízení zastavit pro jím tvrzenou absenci dokladu o doručení.

Nové projednání věci Úřadem

44. Úřad poté, co mu byla věc vrácena k novému projednání, přípisem č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-24048/2019/531/VNe ze dne 30. 8. 2019 účastníky řízení vyrozuměl o pokračování správního řízení.
45. Usnesením č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-24050/2019/531/VNe ze dne 30. 8. 2019 určil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu, a sice k zaslání kompletní dokumentace o veřejné zakázce.
46. Usnesením č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-25422/2019/531/MHo ze dne 16. 9. 2019 stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu, v níž se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
47. Usnesením č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-27668/2019/531/MHo ze dne 10. 10. 2019 určil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu, a to ke sdělení a prokázání skutečnosti příslušným dokladem, k jakému datu mu byl doručen navrhovatelem stejnopis návrhu ze dne 15. 9. 2016, který navrhovatel doručil Úřadu dne 15. 9. 2016 a který byl zaevidovaný pod sp. zn. S0612/2016/VZ; současně shora citovaným usnesením určil Úřad navrhovateli lhůtu k provedení úkonu, a to ke sdělení a prokázání skutečnosti příslušným dokladem, k jakému datu doručil zadavateli stejnopis návrhu ze dne 15. 9. 2016, který doručil Úřadu dne 15. 9. 2016 a který byl zaevidovaný pod sp. zn. S0612/2016/VZ.
48. Usnesením č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-28060/2019/531/MHo ze dne 14. 10. 2019 Úřad účastníkům řízení stanovil novou lhůtu, v níž se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

Vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí ze dne 19. 9. 2019

49. Zadavatel se k usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-25422/2019/531/MHo ze dne 16. 9. 2019 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 19. 9. 2019, jež Úřad obdržel dne 20. 9. 2019, přičemž sděluje následující.
50. Zadavatel primárně uvádí, že dne 1. 8. 2016 obdržel námitky uchazeče PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM s.r.o., IČO 26473194, se sídlem Na Příkopě 988/31, 110 00 Praha 1 (dále jen „uchazeč PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM s.r.o.“) proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. Zadavatel předmětným námitkám postupem podle § 111 zákona nevyhověl. Dne 28. 7. 2016 obdržel zadavatel proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky i námitky od uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., jež splňovaly všechny zákonné náležitosti, a zadavatel je měl tudíž povinnost přezkoumat. Zadavatel ovšem v důsledku administrativního pochybení ve vztahu k těmto námitkám nesplnil svoji povinnost stanovenou v § 111 odst. 1 zákona. Jelikož již zadavatel neměl možnost přijmout opatření k nápravě ve smyslu § 111 odst. 6 zákona, jímž by dané porušení zákona napravil, přičemž v následném správním řízení o přezkoumání úkonů zadavatele by došlo k uložení nápravného opatření či pokuty za správní delikt dle § 120 odst. 1 písm. g) zákona Úřadem, rozhodl se zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku zrušit. Zadavatel zrušení zadávacího řízení vyhodnotil jako nejméně problematický krok, přičemž rizika plynoucí z pokračování v zadávacím řízení byla následující: 1) velká pravděpodobnost zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem, jakož i kladné vyřízení návrhu příslušného navrhovatele, 2) jednalo se o veřejnou zakázku spolufinancovanou z evropských fondů, pročež by zadavateli hrozil i následný finanční postih v podobě krácení dotace.
51. Zadavatel v dalším konstatuje, že námitky uchazeče PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM s.r.o., i uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., byly po obsahové stránce obdobné, kdy v nich byl namítán postup hodnotící komise při hodnocení nabídek, resp. přidělování bodů v dílčím hodnotícím kritériu „úroveň překladu vzorového textu“. Zadavatel nepopírá, že jde o nesporné pochybení, pakliže námitky uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., nebyly z jeho strany vypořádány. Zadavatel uvádí, že námitky posledně jmenovaného uchazeče dodatečně přezkoumal, přičemž dospěl k závěru, že v určitých aspektech se jedná o námitky důvodné, což vede k tomu, že zde existuje určitá pravděpodobnost, že pokud by tyto námitky přezkoumal ve lhůtě podle § 111 odst. 1 zákona, mohlo dojít ke změně v pořadí nabídek.
52. Zadavatel dále sděluje, že z odborné literatury a rovněž z důvodové zprávy k zákonu vyplývá, že v případě zrušení zadávacího řízení se musí jednat o takový důvod vedoucí k jeho zrušení, kdy zadavatel již nemá možnost přijmout opatření k nápravě. Obecně tak lze konstatovat, že zadavatel může jako opatření k nápravě zrušit buď některý svůj úkon, kterým porušil zákon, nebo celé zadávací řízení v případě, že jiným způsobem nelze porušení zákona napravit. Za účelem podpory právě řečeného cituje zadavatel z rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S199/2015/VZ-17053/2015/543/JWe ze dne 8. 7. 2015 a z rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 79/2008 ze dne 6. 10. 2010.
53. Zadavatel má za to, že odlišným přístupem ke dvěma podaným námitkám porušil zásadu rovného zacházení dle § 6 zákona. Jestliže by pokračoval v zadávacím řízení, v rámci kterého porušil uvedenou zásadu, bylo by takové pokračování proti smyslu celého zadávacího řízení. Zadavatel již neměl možnost přijmout opatření k nápravě dle § 111 odst. 6 zákona, jímž by

toto porušení zákona napravil, přičemž při následném přezkoumání úkonů zadavatele by došlo k uložení nápravného opatření nebo pokuty za správní delikt. Zadavatel je toho názoru, že porušil shora citované ustanovení zákona objektivně, bez svého přímého přičinění, kdy intenzitou svého porušení naplnil důvody zvláštního zřetele podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Zadavatel předesílá, že důvodem pro zrušení zadávacího řízení byla skutečnost, jež stojí vně zadavatele, atakovala samotný smysl dokončení zadávacího řízení a vystavila zadavatele objektivnímu riziku pro případ, že by zadávací řízení zrušeno nebylo. Zadavatel rovněž poukazuje na možný vliv svého pochybení na stanovení konečného pořadí nabídek.

54. Na základě shora uvedených důvodů tak zadavatel navrhuje, aby Úřad návrh zamítl.
55. Navrhovatel se ve lhůtě stanovené usnesením Úřadu č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-25422/2019/531/MHo ze dne 16. 9. 2019 k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

Vyjádření navrhovatele ze dne 11. 10. 2019

56. Navrhovatel se k usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-27668/2019/531/MHo ze dne 10. 10. 2019 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 11. 10. 2019, jež Úřad obdržel téhož dne, přičemž v něm sdělil, že stejnopis návrhu doručil zadavateli dne 15. 9. 2016 prostřednictvím datové schránky. Přílohou předmětného stanoviska učinil navrhovatel mj. dodejku datové zprávy, z níž vyplývá, že stejnopis návrhu dodal do datové schránky zadavatele dne 15. 9. 2016 v 17:37:46 hod.

Vyjádření zadavatele ze dne 14. 10. 2019

57. Zadavatel se k usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-27668/2019/531/MHo ze dne 10. 10. 2019 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 14. 10. 2019, jež Úřad obdržel téhož dne. Přílohou předmětného stanoviska učinil zadavatel průvodku datové zprávy, z níž vyplývá, že stejnopis návrhu byl do jeho datové schránky navrhovatelem dodán dne 15. 9. 2016 v 17:37:46 hodin.

Vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí ze dne 15. 10. 2019

58. Zadavatel se k usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-28060/2019/531/MHo ze dne 14. 10. 2019 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 15. 10. 2019, jež Úřad obdržel dne 18. 10. 2019, přičemž opětovně předkládá shrnutí obhajoby svého postupu v posuzované věci, aniž by připojil jakoukoliv novou argumentaci k meritu věci.

Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí ze dne 18. 10. 2019

59. Navrhovatel se k usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-28060/2019/531/MHo ze dne 14. 10. 2019 vyjádřil ve svém stanovisku ze dne 18. 10. 2019, jež Úřad obdržel téhož dne, přičemž v něm sděluje následující.
60. Obsahem stanoviska navrhovatele ze dne 18. 10. 2019 je replika k vyjádření zadavatele ze dne 19. 9. 2019. Navrhovatel nesouhlasí s tvrzením zadavatele, že by kladné vyřízení námitek uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., mohlo mít vliv na konečné pořadí nabídek, a toto tvrzení označuje za účelové. Navrhovatel navíc upozorňuje na velkou chybovost překladu v nabídce uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., jež by „devalvovala“ její úspěch v dílčím kritériu hodnocení „nabídková cena vč. DPH“.

61. Navrhovatel se domnívá, že zadavatel zneužil postup dle ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona, neboť důvod hodný zvláštního zřetele v posuzovaném případě nenastal. Navrhovatel podotýká, že citované ustanovení zákona předpokládá existenci výjimečných a objektivních důvodů, které dle judikatury musí stát vně zadavatele. Postup zadavatele tak navrhovatel považuje za protiprávní, neboť vlastní administrativní pochybení zadavatele je důvodem subjektivním a nikoliv objektivním.
62. Navrhovatel odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 356/2017 – 67 ze dne 31. 10. 2018, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že ke zrušení zadávacího řízení nemůže vést snaha zadavatele vyhnout se případné sankci za své vlastní pochybení.
63. Navrhovatel má za to, že rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení bylo neadekvátní významu porušení zadávacího postupu zadavatelem. Toto pochybení tak nemůže být důvodem, který by mohl atakovat samotný smysl dokončení zadávacího řízení, a tedy důvodem, pro který již nelze v zadávacím řízení pokračovat.
64. Na základě shora uvedených důvodů tak navrhovatel žádá, aby Úřad vyhověl jeho návrhu.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

65. Úřad na základě § 112 a násl. ustanovení zákona přezkoumal případ znovu ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce, vyjádření účastníků řízení, na základě vlastních zjištění a při zohlednění závěrů uvedených ve shora citovaných rozsudcích Krajského soudu v Brně a Nejvyššího správního soudu rozhodl o tom, že zadavatel nepostupoval v zadávacím řízení, resp. při zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

66. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
67. Podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona může zadavatel bez zbytečného odkladu zrušit zadávací řízení, pouze pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.
68. Podle § 110 odst. 1 zákona při zadávání nadlimitních a podlimitních veřejných zakázek či v soutěži o návrh může kterýkoliv dodavatel, který má nebo měl zájem na získání určité veřejné zakázky a kterému v důsledku domnělého porušení zákona úkonem zadavatele hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, zadavateli podat zdůvodněné námitky.
69. Podle § 110 odst. 2 zákona lze námitky podat proti všem úkonům zadavatele a stěžovatel je musí doručit zadavateli do 15 dnů a v případě zjednodušeného podlimitního řízení do 10 dnů ode dne, kdy se o domnělém porušení zákona úkonem zadavatele dozví, nejpozději však do doby uzavření smlouvy.
70. Podle § 111 odst. 1 zákona zadavatel přezkoumá podané námitky v plném rozsahu a do 10 dnů od obdržení námitek odešle stěžovateli písemné rozhodnutí o tom, zda námitkám vyhovuje či nikoliv, s uvedením důvodu. Vyhoví-li zadavatel námitkám, uvede v rozhodnutí způsob provedení nápravy.

71. Podle § 111 odst. 6 zákona zjistí-li zadavatel v průběhu zadávacího řízení, že některým úkonem porušil zákon, přijme opatření k jeho nápravě i v případě, když proti takovému úkonu námitky neobdržel.
72. Podle § 118 odst. 1 zákona nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
73. Podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že odmítne námitky v rozporu s § 110 zákona anebo postupuje při vyřizování námitek v rozporu s § 111 zákona.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o veřejné zakázce

74. V rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je mj. uvedeno následující:

„[z]adavatel ruší v souladu s ustanovením § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ zadávací řízení na veřejnou zakázku „Zajištění překladatelských služeb pro subjekty implementující Dohodu o partnerství a projekty Evropské územní spolupráce“, zadávanou v otevřeném řízení dle § 27 ZVZ.

Odůvodnění:

Námitky stěžovatele (uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., pozn. Úřadu) proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky (...) ze dne 28. 7. 2016 byly zadavateli doručeny prostřednictvím datové schránky ve formě datové zprávy ve smyslu zák. č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, dne 28. 7. 2016. Námitky stěžovatele byly podány ve lhůtě stanovené § 110 odst. 4 ZVZ a obsahují všechny povinné náležitosti podle § 110 odst. 7 ZVZ.

Zadavatel z důvodu administrativního pochybení nesplnil povinnost stanovenou § 111 odst. 1 ZVZ tím, že nepřezkoumal podané námitky v plném rozsahu a do 10 dnů od obdržení námitek neodeslal stěžovateli písemné rozhodnutí o tom, zda námitkám vyhovuje či nikoliv, s uvedením důvodu.

S ohledem na skutečnost, že Zadavatel již nemá možnost přijmout opatření k nápravě dle § 111 odst. 6 ZVZ, kterým by uvedené porušení ZVZ napravil a při následném řízení o přezkoumání úkonů zadavatele by došlo k uložení nápravného opatření či pokuty za správní delikt dle § 120 odst. 1 písm. g) ZVZ, rozhodl se Zadavatel v souladu § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ zrušit zadávací řízení na VZ.“

K postavení zadavatele

75. Úřad primárně posoudil, zda zadavatel v šetřeném případě spadá do některé z kategorií zadavatelů podle § 2 odst. 1 zákona. Podle citovaného ustanovení zákona je za zadavatele veřejné zakázky považován veřejný, sektorový, případně dotovaný zadavatel. Na základě § 2 odst. 2 písm. a) zákona náleží do kategorie veřejných zadavatelů i Česká republika.
76. Ministerstvo pro místní rozvoj je ústředním orgánem státní správy, jehož působnost je vymezena § 14 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

77. Ministerstvo pro místní rozvoj je organizační složkou České republiky podle ust. § 3 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, přičemž podle ust. § 3 odst. 2 citovaného zákona organizační složka není právnickou osobou a její jednání je při výkonu její působnosti nebo výkonu předmětu činnosti podle zvláštních právních předpisů jednáním státu.
78. Úřad konstatuje, že zadavatel je veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) zákona, a tudíž byl povinen postupovat při zadávání předmětné veřejné zakázky podle zákona.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

79. Úřad uvádí, že mezi účastníky správního řízení je sporu o to, zda zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení v souladu se zákonem. Zatímco zadavatel je přesvědčen, že jsou dány důvody pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, neboť se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, navrhovatel zaujímá, z logiky věci, názor diametrálně odlišný.
80. Úřad vydal dne 4. 10. 2016 prvostupňové rozhodnutí, kterým správní řízení podle § 117a písm. d) zákona zastavil, neboť k návrhu navrhovatele na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zaslánému Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal navrhovatel rozklad, který předseda Úřadu svým rozhodnutím ze dne 16. 12. 2016 zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. Proti předmětnému rozhodnutí předsedy Úřadu podal navrhovatel žalobu ke Krajskému soudu v Brně, na základě které jmenovaný soud svým rozsudkem č. j. 30 Af 9/2017-142 ze dne 7. 3. 2019 jak rozhodnutí předsedy Úřadu, tak i prvostupňové rozhodnutí, zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání. Krajský soud ve shora citovaném rozsudku dospěl k závěru, že pokud je zadavatelem orgán veřejné moci, je nutné za doklad o doručení považovat v souladu s § 18 zákona o elektronických úkonech potvrzení o dodání námitek do datové schránky zadavatele. Vzhledem k tomu, že navrhovatel ke svému návrhu takový doklad, tj. dodejku prokazující dodání námitek do datové schránky zadavatele dne 23. 8. 2016 v 15:19:48 hod., připojil, nebyl dán důvod pro zastavení správního řízení podle § 117a písm. d) zákona. Proti předmětnému rozsudku Krajského soudu podal předseda Úřadu kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 7 As 131/2019-31 ze dne 18. 7. 2019 zamítl (viz body 39. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Vzhledem k výše popsanému, kdy zde s ohledem na shora citované rozsudky není dán důvod pro zastavení správního řízení ve smyslu § 117a písm. d) zákona, se Úřad v rámci nového projednání věci zabýval tím, zda zadavatel postupoval při zrušení zadávacího řízení s odkazem na § 84 odst. 2 písm. e) zákona oprávněně či nikoliv. Úřad pro úplnost doplňuje, že v novém projednání věci z opatrnosti, a to vzhledem k tvrzení zadavatele uvedenému ve vyjádření k návrhu ze dne 29. 9. 2016, a sice že stejnopis návrhu obdržel dne 19. 9. 2016, ověřil, zda navrhovatel doručil zadavateli stejnopis návrhu ve lhůtě dle § 114 odst. 4 věty první zákona, čili ve lhůtě 10 kalendářních dnů ode dne, kdy obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel jeho námitkám nevyhověl. Jak je zřejmé z dokumentace o veřejné zakázce, navrhovatel rozhodnutí o námitkách obdržel dne 5. 9. 2016. Z podání navrhovatele ze dne 11. 10. 2019, které navrhovatel Úřadu zaslal v reakci na usnesení č. j. ÚOHS-S0612/2016/VZ-27668/2019/531/MHo ze dne 10. 10. 2019, resp. z příloh daného podání, Úřad zjistil, že stejnopis návrhu doručil navrhovatel zadavateli

dne 15. 9. 2016 (k otázce včasnosti doručení návrhu formou datové zprávy do datové schránky zadavatele viz např. rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 31 Af 74/2016 ze dne 27. 4. 2018). Stejný závěr pak plyne i z přílohy podání zadavatele ze dne 14. 10. 2019. Ze strany navrhovatele tak byla dodržena lhůta podle § 114 odst. 4 věty první zákona, dle níž musí být stejnopis návrhu doručen zadavateli do 10 kalendářních dnů ode dne, v němž stěžovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námitkám nevyhověl, a není zde tudíž dán ani důvod pro zastavení správního řízení podle § 117a písm. e) zákona. K oprávněnosti zrušení šetřeného zadávacího řízení tak Úřad konstatuje následující.

81. Dne 15. 8. 2016 zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení obsahuje následující odůvodnění zrušení zadávacího řízení: *„[z]adavatel z důvodu administrativního pochybení nesplnil povinnost stanovenou § 111 odst. 1 ZVZ tím, že nepřezkoumal podané námitky v plném rozsahu a do 10 dnů od obdržení námitek neodeslal stěžovateli písemné rozhodnutí o tom, zda námitkám vyhovuje či nikoliv, s uvedením důvodu. S ohledem na skutečnost, že Zadavatel již nemá možnost přijmout opatření k nápravě dle § 111 odst. 6 ZVZ, kterým by uvedené porušení ZVZ napravil a při následném řízení o přezkoumání úkonů zadavatele by došlo k uložení nápravného opatření či pokuty za správní delikt dle § 120 odst. 1 písm. g) ZVZ, rozhodl se Zadavatel v souladu § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ zrušit zadávací řízení na VZ.“* (viz bod 74. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
82. Úřad nejprve v obecné rovině konstatuje, že zrušení zadávacího řízení je jedním ze způsobů ukončení zadávacího řízení, avšak je třeba uvést, že zákon tento způsob ukončení zadávacího řízení nepreferuje, neboť chtěným ukončením zadávacího řízení by mělo být vždy zadání veřejné zakázky konkrétnímu dodavateli. Uvedené plyne taktéž z obdobných závěrů rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 65/2013-70 ze dne 15. 10. 2015, kde soud uvádí, že *„(...) zákon o veřejných zakázkách zrušení zadávacího řízení nepreferuje. Účelem každého zadávacího řízení by měl být výběr nejvhodnějšího řešení, uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a její uskutečnění, a sice na základě výběru pro zadavatele nejvýhodnější nabídky (ať už na základě nejnížší ceny či celkově ekonomicky nejvhodnější nabídky) při dodržení zásad uvedených v § 6 zákona o veřejných zakázkách (...).“* Podle zákona může zadavatel zrušit zadávací řízení pouze tehdy, jestliže je dána některá z podmínek konkretizovaných v § 84 odst. 2 až 5 zákona. Důvody pro zrušení zadávacího řízení musí být tudíž vždy vykládány restriktivně, jak je ostatně zřejmé např. z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 64/2009-109 ze dne 27. 1. 2010, přičemž k jejich posouzení je třeba přistupovat přísně individuálně.
83. V posuzovaném případě zadavatel zrušil zadávací řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, tedy z tzv. důvodů hodných zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Úřad sděluje, že důvody hodné zvláštního zřetele jsou neurčitým právním pojmem, který nabízí více interpretací. V rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 52/2015 – 108 ze dne 27. 7. 2017 je ve vztahu k tomuto mj. uvedeno, že: *„Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 1. 2010, č. j. 2 Afs 64/2009 - 109, dostupném na www.nssoud.cz, „důvody hodné zvláštního zřetele“ jsou typickým neurčitým právním pojmem. V zákoně jeho definice obsažena není, a tedy je třeba mu přisoudit takový význam, který nejlépe odpovídá povaze, smyslu a účelu toho, co zákon o veřejných zakázkách upravuje. Při interpretaci neurčitého právního pojmu se správní orgán musí zabývat konkrétní*

skutkovou podstatou, jakož i ostatními okolnostmi případu, přičemž sám musí alespoň rámcově obsah a význam užitého neurčitého pojmu objasnit (...)“. Z výše uvedeného vyplývá, že důvody hodné zvláštního zřetele je třeba vykládat s ohledem na obecné principy zákona i účel konkrétního zadávacího řízení. Zároveň je třeba zhodnotit, zda intenzita těchto důvodů dosáhla takové míry, že nelze po zadavateli požadovat, aby v započatém zadávacím řízení dále pokračoval.

84. Úřad předesílá, že zrušení zadávacího řízení dle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona, o které zadavatel zrušení zadávacího řízení ve zde projednávané věci „opřel“, přichází v úvahu za **kumulativního** splnění dvou podmínek:

- zrušit lze zadávací řízení pouze tehdy, pokud se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, a
- ke zrušení zadávacího řízení musí dojít bez zbytečného odkladu (poté, co nastal důvod, o který se zrušení zadávacího řízení opírá).

K tomu Úřad uvádí, že z tuzemské judikatury plyne, že v případě důvodů hodných zvláštního zřetele se musí jednat o důvody objektivní stojící vně zadavatele (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 64/2009-109 ze dne 27. 1. 2010). Úřad konstatuje, že zadavatel zrušení zadávacího řízení zdůvodnil tím, že pro administrativní pochybení nevyřídil námitky stěžovatele, tj. uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., směřující proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, v souladu s § 111 odst. 1 zákona, když tyto námitky nepřezkoumal a do 10 dnů od jejich obdržení jmenovanému uchazeči nezaslal rozhodnutí o tom, zda námitkám vyhovuje či nikoliv, s uvedením důvodu. Jelikož již zadavatel nemá možnost přijmout opatření k nápravě ve smyslu § 111 odst. 6 zákona, kterým by toto porušení zákona zhojil, přičemž při následném přezkoumání úkonů zadavatele by došlo k uložení nápravného opatření, popř. pokuty za správní delikt podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona, Úřadem, přistoupil zadavatel ke zrušení zadávacího řízení.

85. Úřad opětovně konstatuje, že ukončení zadávacího řízení v podobě zrušení zadávacího řízení je nutno považovat za objektivně nežádoucí stav. Zadávací řízení by totiž vždy mělo směřovat k zadání veřejné zakázky. Důvody pro zrušení zadávacího řízení je proto třeba posuzovat a vykládat restriktivně. Pakliže jde o důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona, u nich musí být zhodnoceno, zda jejich intenzita dosáhla takové míry, že po zadavateli nelze požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, tj. zadavatel se musí nacházet fakticky v **bezvýchodné situaci**. Úřad proto přistoupil k posouzení, zda se zadavatel z jím tvrzeného důvodu, tzn. v důsledku nevyřízení námitek uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., v zákonné lhůtě, v takto bezvýchodné situaci skutečně nacházel, a zda tato bezvýchodná situace mohla zadavatele opravňovat zadávací řízení postupem dle shora citovaného ustanovení zákona zrušit.

86. Úřad sděluje, že dne 28. 7. 2016 obdržel zadavatel od uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., námitky z téhož dne směřující proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. S ohledem na ustanovení § 111 odst. 1 zákona měl zadavatel povinnost předmětné námitky přezkoumat v plném rozsahu a do 10 dnů od jejich obdržení odeslat jmenovanému uchazeči písemné rozhodnutí o tom, zda těmto námitkám vyhovuje či nikoliv, s uvedením důvodu. Zadavatel měl tedy s ohledem na obecná pravidla pro počítání času rozhodnutí o daných námitkách

odeslat nejpozději v pondělí dne 8. 8. 2016, aby dodržel lhůtu stanovenou ve výše citovaném ustanovení zákona. Jak je však zřejmé z dokumentace o veřejné zakázce, zadavatel v této lhůtě o předmětných námitkách nerozhodl, tj. tyto námitky nevyřídil ve lhůtě stanovené v § 111 odst. 1 zákona, což je ostatně nosným argumentem zadavatele, proč se rozhodl šetřené zadávací řízení zrušit. Úřad tuto skutečnost podrobil přezkumu, přičemž dospěl k závěru, že nevyřízení námitek uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., ve lhůtě dle § 111 odst. 1 zákona nelze označit za onu „bezvýchodnou situaci“, jež by zadavatele opravňovala zadávací řízení zrušit.

87. Jestliže zadavatel tvrdí, že poté, co námitky uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., nevyřídil ve lhůtě dle § 111 odst. 1 zákona, již neměl možnost přijmout jiné opatření k nápravě, jímž by zjištěné porušení zákona zhojil, než zrušení zadávacího řízení, pak se Úřad s tímto tvrzením nemůže ztotožnit. Ve vztahu k § 111 odst. 6 zákona, jenž upravuje institut tzv. autoremedury, odkazuje Úřad na své rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0367/2017/VZ-33595/2017/533/HKu ze dne 15. 11. 2017, v němž bylo mj. uvedeno, že *„zákon v žádném svém ustanovení výslovně a konkrétně neuvádí, jaká nápravná opatření je zadavatel oprávněn v zadávacím řízení učinit. V § 111 odst. 6 zákona upravujícím autoremeduru vadného postupu zadavatele se hovoří pouze o „přijetí opatření k nápravě“. Na základě uvedeného by bylo možno dovodit, že zadavatel může za účelem odstranění svého v průběhu zadávacího řízení zjištěného předchozího právně vadného úkonu učinit v podstatě jakákoliv opatření, která nezákonnost, kterou zadavatel vytvořil, napraví. Zadavatel musí mít na zřeteli, že je v zadávacím řízení vždy povinen počínat si v souladu se základními zásadami zadávacího řízení uvedenými v § 6 odst. 1 zákona, které je pochopitelně nutno aplikovat i na postup v případě „nápravného“ úkonu. Zadavatel by měl totiž zvolit takový způsob nápravného opatření, který zajistí nejen nápravu jeho zjištěného pochybení, které mělo za následek porušení zákona v zadávacím řízení, ale bude transparentní a nediskriminační a bude napraven výhradně postup, kterým došlo k porušení zákona. Jako příklad lze uvést, že zadavatel nesmí přijmout „širší“ nápravné opatření, než které je třeba, a než které by odpovídalo úkonu, jímž došlo v zadávacím řízení k porušení zákona. Pokud např. zadavatel v okamžiku odeslání rozhodnutí o námitkách zjistí, že nesprávně rozhodl o námitkách (porušil takovým úkonem zákon), dává mu § 111 odst. 6 zákona oprávnění přijmout příslušné opatření k nápravě, jímž je zrušení takového rozhodnutí o námitkách; naopak jím v takové situaci, obecně vyjádřeno, není zrušení celého zadávacího řízení, protože přijetí takového opatření k nápravě neodpovídá zadavatelem tvrzenému a identifikovanému porušení zákona spočívajícímu v odeslání nezákonného rozhodnutí o námitkách, což lze v uvedeném obecném příkladě v rozhodných lhůtách napravit tak, jak specifikováno shora. Nelze toto oprávnění dle § 111 odst. 6 zákona zneužívat k nakládání se zadávacím řízením dle libovůle zadavatele (...).“*. Z předmětného rozhodnutí je možno dovodit, že zadavatel je při zjištěném porušení zákona oprávněn aplikovat v podstatě libovolné opatření k nápravě, pakliže při tom bude respektovat základní zásady zadávacího řízení. Současně z tohoto rozhodnutí plyne, že zadavatel má volit takové opatření k nápravě, které je dostatečné k nápravě nezákonného stavu, tj. zadavatelem přijaté opatření k nápravě má být „intenzivní“ pouze natolik, aby vedlo ke zhojení zjištěného nezákonného stavu. Pokud tedy zadavatel např. zjistí, že o námitkách příslušného dodavatele nerozhodl v souladu se zákonem, čili rozhodnutím o námitkách porušil zákon, pak je namísto ve smyslu § 111 odst. 6 zákona přistoupit k opatření k nápravě v podobě zrušení takového rozhodnutí o námitkách a nikoliv v podobě

zrušení zadávacího řízení. Argumentum a simili má Úřad za to, že pokud zadavatel o námitkách dodavatele vůbec nerozhodne ve lhůtě dle § 111 odst. 1 zákona a toto své pochybení následně zjistí, pak mu nic nebrání v tom, aby přijal opatření k nápravě a o těchto námitkách dodatečně rozhodl, byť se tak stane až po lhůtě stanovené ve shora citovaném ustanovení zákona. Optikou šetřeného případu tak dle názoru Úřadu zadavatel v momentě, kdy se o námitkách uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., dozvěděl, čili nejpozději dne 15. 8. 2016, kdy vydal rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, v němž nevypořádáním námitek argumentuje, mohl a měl o těchto námitkách rozhodnout. Z pohledu Úřadu tak zadavateli nic nebránilo v tom, aby přijal méně intenzivní opatření k nápravě, čili aby o námitkách uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., rozhodl, byť by se tomu stalo až po lhůtě dle § 111 odst. 1 zákona. Za účelem podpory právě řečeného Úřad odkazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R228/20101/VZ-4109/2012/310/JSI ze dne 29. 2. 2012, v němž bylo mj. řečeno, že *„povinnost zadavatele vypořádat první námitky i po uplynutí lhůty podle § 111 odst. 1 zákona analogicky vyplývá i z § 111 odst. 6 zákona, podle něhož zjistí-li zadavatel v průběhu zadávacího řízení, že některým úkonem porušil zákon, přijme opatření k jeho nápravě i v případě, kdy proti takovému úkonu námitky neobdržel.“* Dle přesvědčení Úřadu tak má zadavatel povinnost rozhodnout o námitkách dodavatele i po uplynutí lhůty podle § 111 odst. 1 zákona, tj. tato jeho povinnost není marným uplynutím této lhůty nijak dotčena.

88. S ohledem na předchozí bod odůvodnění tohoto rozhodnutí tak Úřad konstatuje, že zadavatel měl možnost jím zjištěné pochybení spočívající v nevyřízení námitek uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., ve lhůtě dle § 111 odst. 1 zákona napravit tak, že by o těchto námitkách dodatečně rozhodl, a to ať už tak, že by jim vyhověl, či nikoliv. Zadavatel se nicméně rozhodl jít jinou cestou, když namísto „dodatečného“ rozhodnutí o námitkách rozhodl o zrušení celého zadávacího řízení, ačkoliv se, jak bylo Úřadem zjištěno a prokázáno, nenacházel v bezvýchodné situaci, jež by jej k takovému postupu opravňovala.
89. Pokud zadavatel nyní tvrdí, že po zpětném přezkumu námitek uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., zjistil, že tyto námitky jsou v určitých aspektech oprávněné, přičemž pokud by o nich rozhodl ve lhůtě dle § 111 odst. 1 zákona, mohlo mít jeho rozhodnutí vliv na pořadí nabídek (viz bod 51. odůvodnění tohoto rozhodnutí), pak Úřad konstatuje, že se jedná o tvrzení zcela liché pro rozhodnutí věci. Úřad opětovně akcentuje, že ustanovení § 111 odst. 6 zákona zadavateli umožňovalo, aby o těchto námitkách rozhodl, ačkoliv lhůta dle § 111 odst. 1 zákona již marně uplynula, tzn. zadavatel byl k takovému rozhodnutí oprávněn, resp. dokonce povinen. Jestliže by o předmětných námitkách rozhodl, přičemž by jim vyhověl, tj. zjistil by, že v provedeném hodnocení nabídek mohly být nedostatky, jak nyní argumentuje, mohl posléze postupem dle § 111 odst. 6 zákona zrušit rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a provést nové hodnocení nabídek. Nevyřízení těchto námitek ve lhůtě dle § 111 odst. 1 zákona tak rozhodně nevylučovalo, aby nebylo dosaženo zákonem chtěného ukončení zadávacího řízení, tj. uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Zadavatel však fakticky „okamžitě“ přistoupil k zákonem nepreferovanému způsobu ukončení zadávacího řízení, čili ke zrušení zadávacího řízení. S odkazem na výše uvedené se Úřad nemůže ztotožnit ani s argumentací zadavatele, že v důsledku toho, že o námitkách uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., nerozhodl ve lhůtě dle § 111 odst. 1 zákona, dopustil se porušení zásady rovného zacházení, jelikož o námitkách uchazeče PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM s.r.o., které taktéž směřovaly proti rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky,

v souladu se zákonem rozhodl, což bylo taktéž okolností, jež jej vedla ke zrušení zadávacího řízení (viz bod 53. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Zadavatel se porušení předmětné zásady dopustil svým vlastním jednáním, když o námitkách uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., vůbec nerozhodl, ačkoliv k tomu byl na základě § 111 odst. 6 zákona oprávněn, resp. povinen; zadavateli nic nebránilo tyto námitky, byť se zpožděním, přezkoumat a rozhodnout o nich, stejně tak jej nic této povinnosti nezprošťovalo. Zadavatel se tudíž nemůže dovolávat porušení zásady rovného zacházení, resp. porušení této zásady nemůže zakládat oprávnění posuzované zadávací řízení zrušit. Zadavatel se mohl porušení této zásady de facto jednoduše vyvarovat, a to tím, že by o námitkách uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., „dodatečně“ rozhodl.

90. Úřad opětovně upozorňuje, že základním smyslem zadávacího řízení a jeho hlavním účelem je zadání veřejné zakázky, k němuž by mělo veškeré jednání zadavatele směřovat, přičemž zrušení zadávacího řízení je nejintenzivnějším zásahem do jeho průběhu, v jehož důsledku je zadávací řízení ukončeno a zadání veřejné zakázky logicky znemožněno. Zrušení zadávacího řízení je tedy nutno vnímat jako prostředek „ultima ratio“, tzn. k jeho aplikaci je zadavatel oprávněn výhradně tehdy, kdy již skutečně neexistuje „cesty zpět“, jak by bylo lze jím zjištěné porušení zákona napravit. Zrušení zadávacího řízení tedy představuje až poslední možnost, když zadavatel zjistí, že už opravdu neexistuje možnost jiného méně intenzivního „zásahu“, jak zjištěné porušení zákona napravit a zadávací řízení úspěšně dokončit (ocitne se v bezvýchodné situaci), a tím dosáhnout jeho účelu, tedy zadání veřejné zakázky. Jestliže možnost takového méně intenzivního a současně proporcionálního opatření existuje, je z pohledu Úřadu povinností zadavatele jej podle § 111 odst. 6 zákona učinit. Zadavatel tak měl ve zde projednávané věci své kroky přizpůsobit intenzitě zjištěnému porušení zákona, tak, aby veškerá opatření, jež učinil, byla s takovýmto porušením zákona v určité proporcionalitě, resp. ke zrušení zadávacího řízení měl přistoupit, až pokud skutečně neexistovala jiná možnost, jak svoje porušení zákona napravit, neboť by dosáhlo takové intenzity, že by nikterak napravit nešlo a zadavatel by se ocitl v bezvýchodné situaci, kdy by dokončení zadávacího řízení pozbylo svého smyslu. Takováto situace však v šetřeném případě nenastala, jak již Úřad dovodil výše, neboť jiným způsobem, čili ne v podobě zrušení zadávacího řízení, šlo zjištěné porušení zákona spočívající v nevyřízení námitek uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., ve lhůtě dle § 111 odst. 1 zákona napravit.
91. Úřad tudíž shrnuje, že to, že zadavatel nerozhodl o námitkách uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., ve lhůtě dle § 111 odst. 1 zákona, nelze považovat za „bezvýchodnou situaci“, jež by atakovala samotný smysl dokončení zadávacího řízení, a byla takové intenzity, na základě níž by bylo možné dospět k jedinému možnému závěru, a to k rozhodnutí zadávací řízení zrušit, jelikož dle názoru Úřadu existovala vcelku jednoduchá „cesta“ předvídaná zákonem, jak přijmout opatření k nápravě této situace, neboť povinnost zadavatele vyřídit námitky výše jmenovaného uchazeče nadále trvala a současně zadavateli nic nezakazovalo přijmout příslušná opatření k nápravě dle § 111 odst. 6 zákona, a to rozhodnout o námitkách jmenovaného uchazeče a následně kupříkladu zrušit rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a provést nové hodnocení nabídek, jak již Úřad konstatoval výše; učiněním těchto úkonů tak mohlo být v zadávacím řízení pokračováno. K tomu Úřad akcentuje, že se z jeho pohledu jedná o spekulaci zadavatele, že již nebylo možné přijmout opatření k nápravě dle § 111 odst. 6 zákona a nacházel se tak „v bezvýchodné situaci“; v žádném případě tuto argumentaci zadavatele nelze označit za situaci, jež by zadavateli umožňovala zrušit zadávací

řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Přesvědčení zadavatele o nemožnosti přijmout opatření k nápravě dle § 111 odst. 6 zákona tak nelze dle názoru Úřadu klasifikovat jako důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona, neboť možnost přijmout takovéto opatření objektivně existovala, avšak zadavatel ji nevyužil.

92. K rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S199/2015/VZ-17053/2015/543/JWe ze dne 8. 7. 2015 a rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 79/2008 ze dne 6. 10. 2010, na něž zadavatel odkazuje, Úřad sděluje, že z uvedeného rozhodnutí a rozsudku shodně vyplývá, že zadavatel je oprávněn zrušit zadávací řízení, pokud zjistí, že v jeho průběhu porušil postup stanovený zákonem, avšak, Úřad zdůrazňuje, pouze za předpokladu, že jiným způsobem nelze porušení zákona napravit, tzn. zadavatel může přistoupit ke zrušení zadávacího řízení až za situace, kdy nemůže své případné pochybení napravit přijetím opatření k nápravě dle § 111 odst. 6 zákona. Taková situace však v posuzovaném zadávacím řízení evidentně nenastala, jak již Úřad konstatoval výše, neboť zadavatelem zjištěné porušení zákona spočívající v nevyřízení námitek uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., ve lhůtě dle § 111 odst. 1 zákona bylo lze napravit, aniž by zadavatel musel rozhodnout o zrušení zadávacího řízení. Argumentace zadavatele spočívající v odkazu na výše citované rozhodnutí a rozsudek je proto pro rozhodnutí věci bezpředmětná.
93. Úřad v dalším konstatuje, že zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvedl, že jelikož již nemá možnost přijmout opatření k nápravě dle § 111 odst. 6 zákona, přičemž při následném správním řízení o přezkoumání úkonů zadavatele by došlo k uložení nápravného opatření či pokuty za správní delikt dle § 120 odst. 1 písm. g) zákona Úřadem, rozhodl se zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku zrušit (viz bod 74. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Z právě řečeného lze dovodit, že zadavatel přistoupil ke zrušení zadávacího řízení, aby se, dle jeho slov, vyhnul pokutě za správní delikt, popř. nápravnému opatření, ze strany Úřadu. Úřad v této souvislosti s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 356/2017 – 67 ze dne 31. 10. 2018, v němž je mj. konstatováno, že *„[o]bjektivní, a navíc výjimečný (zvláštního zřetele hodný) důvod nevzniká bez dalšího jen proto, že se zadavatel snaží vyhnout případné sankci za své vlastní pochybení, resp. za svou nedostatečnou opatrnost při formulaci zadávací dokumentace. Pokud tedy zadavatel zrušil zadávací řízení z uváděného důvodu, nečinil tak v nijak bezvýchodné situaci (...) pouze chtěl předejít možné nepříjemnosti, tj. (případnému) postihu ze strany stěžovatele (tzn. Úřadu, pozn. Úřadu).“*, poznamenává, že obavy zadavatele z případného uložení nápravného opatření Úřadem či možné uložení pokuty nelze považovat za takové objektivní riziko, jež by zadavatele opravňovalo zadávací řízení na šetřenou veřejnou zakázku zrušit. Postih, který by zadavateli při nezrušení zadávacího řízení ze strany Úřadu hrozil, byl Nejvyšším správním soudem klasifikován jako „nepříjemnost“, tzn. rozhodně nebyl označen za „bezvýchodnou situaci“, kdy je třeba podotknout, že v citovaném rozsudku bylo výslovně uvedeno, že v projednávané věci převažoval zájem na dokončení zadávacího řízení. V rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0091/2019/VZ-19726/2019/321/ZSř ze dne 19. 7. 2019 je pak mj. uvedeno, že *„[d]ojde-li tedy v zadávacím řízení k pochybení, plně přičitatelnému zadavateli, ve vztahu k možnému zrušení zadávacího řízení je třeba se nejprve zabývat tím, zda jsou dány okolnosti, které dokončení zadávacího řízení vylučují nebo mu vytváří nepřiměřené překážky. Za takovou překážku pak dle rozsudku NSS (tj. rozsudku č. j. 10 As 356/2017 – 67 ze dne 31. 10. 2018, pozn. Úřadu) nelze považovat „prostou“ hrozbu uložení pokuty za správní delikt. V případě absence objektivních překážek (například újmy účastníka*

zadávacího řízení odlišného od vybraného uchazeče) je třeba v závislosti na dalších okolnostech upřednostnit dokončení zadávacího řízení.“. Úřad tudíž s odkazem na výše řečené konstatuje, že argumentaci zadavatele, že ke zrušení zadávacího řízení přistoupil vzhledem k obavám z případného uložení nápravného opatření či možného uložení pokuty Úřadem, je nutno označit za argumentaci lichou pro rozhodnutí věci, tj. tato argumentace nemůže založit oprávněné zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona.

94. K argumentaci zadavatele týkající se jeho možného „postihu“ Úřad nadto předesílá, že pokud zadavatel postupuje při vyřizování námitek v rozporu mj. s § 111 zákona, jedná se o správní delikt dle § 120 odst. 1 písm. g) zákona. V takovémto případě Úřad nezkoumá podstatné ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, resp. pro případné rozhodnutí Úřadu nemá vliv, zda došlo k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku či nikoliv, neboť pro naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle citovaného ustanovení zákona postačuje pouze rozpor se zákonem při vyřizování námitek zadavatelem. Uvedené znamená, že zadavatel se při vyřizování námitek dopustí správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. g) zákona i tehdy, jestliže nedojde k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, resp. dojde ke zrušení zadávacího řízení; předmětný správní delikt je tedy dokonán již tím, že zadavatel při vyřizování námitek nedodrží zákonem stanovený postup. Současně zrušením zadávacího řízení zadavatelem není vyloučena pravomoc Úřadu k uložení nápravného opatření dle § 118 odst. 1 zákona. Argumentace zadavatele týkající se „preventivního“ zrušení šetřeného zadávacího řízení odůvodněného obavou z uložení pokuty za správní delikt či uložení nápravného opatření Úřadem je tudíž ve vztahu k naplnění skutkové podstaty správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. g) zákona, stejně tak i z hlediska pravomoci uložit nápravné opatření Úřadem, zcela irelevantní.
95. Shora uvedenou argumentaci zadavatele proto Úřad považuje za lichou, a nepovažuje důvod zrušení zadávacího řízení spočívající v riziku uložení nápravného opatření či pokuty za správní delikt Úřadem za důvod hodný zvláštního zřetele podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, který by zadavatele opravňoval zrušit zadávací řízení.
96. Ve vztahu k argumentaci zadavatele, že pokud by zadávací řízení nezrušil a nadále v něm pokračoval, pak vzhledem k tomu, že se jednalo o veřejnou zakázku spolufinancovanou z evropských fondů, hrozil by mu i následný finanční postih v podobě krácení dotace (viz bod 50. odůvodnění tohoto rozhodnutí), Úřad podotýká, že zadavatel samotné rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení obavami z rizika z krácení dotace nezdůvodňoval, čili se jedná o zástupnou argumentaci uplatněnou až v průběhu správního řízení, přičemž Úřad při posouzení zákonnosti postupu zadavatele spočívajícího ve zrušení zadávacího řízení vychází pouze z důvodů uvedených zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, neboť v něm musí zadavatel uvést všechny relevantní důvody, pro které zadávací řízení zrušil (k tomu viz bod 114. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0362/2017/VZ-32828/2017/511/SVá ze dne 7. 11. 2017).
97. S ohledem na shora uvedené tak Úřad konstatuje, že se zadavatel v návaznosti na žádný z jím prezentovaných tvrzení nenacházel v důsledku nevyřízení námitek uchazeče Moudrý překlad, s.r.o., v souladu se zákonem v bezvýhodné situaci, která by představovala důvod hodný zvláštního zřetele, pro který na zadavateli nelze požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Zadavatel tudíž zadávací řízení s odkazem na nemožnost přijmout opatření k nápravě dle § 111 odst. 6 zákona a z obavy z „postihu“ ze strany Úřadu zrušil v rozporu

s § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Úřad proto shrnuje, že zadavatel neměl zadávací řízení zrušit, neboť zde nebyl dán důvod hodný zvláštního zřetele dle výše citovaného ustanovení zákona. Úřad poznamenává, že zadavatel důvody hodné zvláštního zřetele v podstatě vztahuje ke své chybě, a to administrativnímu pochybení, kdy obdržené námítky výše jmenovaného uchazeče nebyly interní poštou předány na zodpovědný útvar a následně nebyly zadavatelem vyřízeny. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 291/2015-26 ze dne 2. 6. 2016, z něhož lze dovodit, že za důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona není možné považovat subjektivní důvody, tzn. důvody stojící „uvnitř“ zadavatele, resp. důvody spočívající v subjektivním pocitu zadavatele. Obdobně v rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 30 Af 52/2015 ze dne 27. 7. 2017 bylo mj. judikováno, že *„[d]ůvody hodné zvláštního zřetele podle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ by měly být totiž pouze takové, které jsou objektivní, nepředvídatelné a stojící vně zadavatele. Je poté odpovědností zadavatele, jak precizně nastaví podmínky zadávacího řízení tak, aby nedocházelo ke zneužívání ustanovení o zrušení zadávacího řízení.“*

98. Ve světle výše popsaných skutečností tak Úřad vyslovuje dílčí závěr, a sice ten, že žádný z důvodů uvedených zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení není možno považovat za důvod hodný zvláštního zřetele podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, pro který by na zadavateli nebylo lze požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, a jenž by jej tedy opravňoval šetřené zadávací řízení zrušit.
99. Úřad na tomto místě opětovně uvádí, že konkrétní zadávací řízení lze zrušit dle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona výlučně při splnění 2 podmínek: 1) pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, a 2) ke zrušení zadávacího řízení musí dojít bez zbytečného odkladu (poté, co nastal důvod, o který se zrušení zadávacího řízení opírá). Úřad přitom poznamenává, že jmenované podmínky musí být splněny **kumulativně**.
100. Úřadem bylo v předchozích bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí dovozeno a postaveno najisto, že důvody, pro něž zadavatel zadávací řízení na posuzovanou veřejnou zakázku zrušil, nelze považovat za důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Ve zde projednávané věci tudíž absentuje jedna z podmínek, jejíž splnění výše citované ustanovení zákona pro zrušení zadávacího řízení požaduje. Vzhledem k právě řečenému má tak Úřad za to, že je irrelevantní pro rozhodnutí věci a nadto v rozporu se zásadou procesní ekonomie zabývat se blíže tím, zda je zde dána podmínka spočívající v bezodkladném zrušení zadávacího řízení. V této souvislosti lze odkázat i na již zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 356/2017 – 67 ze dne 31. 10. 2018, v němž je mj. řečeno, že *„[p]rotože tu není dán důvod hodný zvláštního zřetele, není již nutné zabývat se kritériem bezodkladnosti postupu zadavatele.“* S odkazem na výše uvedené proto Úřad nepovažuje za nutné věnovat se v podrobnostech naplnění podmínky bezodkladnosti zrušení zadávacího řízení, jelikož ať by byl zjištěný závěr jakýkoliv, nemohlo by to na faktu, že zadavatel zrušil zadávací řízení neoprávněně, jelikož není dán důvod hodný zvláštního zřetele podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, ničeho změnit.
101. Úřad posoudil postup zadavatele a s ohledem na výše uvedené závěry konstatuje, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro zrušení zadávacího řízení dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, tj. nejednalo se o objektivní důvody stojící mimo zadavatele, které by se

vyskytly v průběhu zadávacího řízení, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Zadavatel proto postupoval v rozporu se zákonem, když zrušil zadávací řízení s odkazem na § 84 odst. 2 písm. e) zákona.

102. Výše uvedený postup zadavatele mohl zároveň podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť zrušení zadávacího řízení v rozporu se zákonem mělo za následek taktéž zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 15. 7. 2016, přičemž za nejvhodnější byla v tomto rozhodnutí označena nabídka navrhovatele. Je tedy z pohledu Úřadu nesporné, že zadavatelův postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
103. K této otázce se například vyjádřil Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 62 Af 120/2013-156 ze dne 26. 3. 2015, když uvedl, že *„dospěje-li tedy žalovaný k závěru, že zadavatel ZVZ porušil, pak je dále rozhodující, zda takový úkon podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, tj. zda v příčinné souvislosti s porušením ZVZ ze strany zadavatele došlo nebo alespoň mohlo dojít k výběru jiné nabídky, než jak by bylo učiněno, pokud by zadavatel zákon neporušil. Podstatnost ovlivnění pořadí je tu třeba v zásadě dovozovat z výsledku posouzení skutečnosti, zda existuje alespoň potenciální možnost, že v důsledku porušení ZVZ zadavatelem se může stát vítězem zadávacího řízení jiná osoba, než by se jím stala za situace, pokud by zadavatel ZVZ neporušil.“* Není tedy rozhodující, zda k ovlivnění výběru dodavatele skutečně došlo, ale postačí eventuální možnost ovlivnění. Lze tedy shrnout, že v případě, kdy zadavatel nedodrží postup stanovený zákonem, postačuje k uložení nápravného opatření potenciální možnost, že k podstatnému ovlivnění výběru dodavatele mohlo dojít.
104. Dále pak předseda Úřadu ve svém rozhodnutí č. j. R128/2014/VZ-19203/2014/321/MMI ze dne 12. 9. 2014 uvedl, že zákon nevyžaduje prokázání podstatného vlivu na výběr nejvhodnější nabídky, postačí takové jednání zadavatele, které mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Obdobně předseda konstatoval již v rozhodnutí č. j. ÚOHS-R180/2008/VZ-1837/2009/310/ASc ze dne 12. 2. 2009, kde je uvedeno, že *„[s]kutková podstata správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona je navíc naplněna, i pokud jednání zadavatele má pouze potenciál podstatně ovlivnit výběr nabídky, tedy je pouze schopno tohoto ovlivnění, aniž by k němu nutně došlo. Z dikce zákona jasně plyne, že slovo „podstatně“ se vztahuje jak na skutečné ovlivnění (ovlivnil) tak i na potenciální možnost „mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.“*
105. Nejvyšší správní soud pak v odůvodnění rozsudku č. j. 4 As 61/2016-34 ze dne 28. 6. 2016 konstatoval, že v případě, že správní orgán shledá, že se v daném případě jedná o ohrožovací formu správního deliktu, nelze faktický vznik škody z logiky věci nijak prokazovat. Podle názoru Nejvyššího správního soudu: *„Pokud by totiž správní orgán toto ohrožení právem chráněného zájmu blíže prokazoval, ve skutečnosti by jeho dokazování směřovalo k tomu, do jaké míry došlo ke skutečné poruše u tohoto právem chráněného zájmu, [...] takové dokazování by bylo nepřiměřeně obtížné či přímo někdy i nemožné, neboť by bylo nutné oslovit blíže neurčený okruh jiných dodavatelů nacházejících se často na velkém území. Takové dokazování by proto bylo často za hranicí možností správního orgánu a mohlo by vést k nemožnosti účinného postihování porušení povinností zadavatelů dle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) ZVZ.“*

106. Úřad dodává, že ačkoliv se rozhodnutí a rozsudky citované v předcházejících bodech odůvodnění tohoto rozhodnutí týkají případů, kdy bylo rozhodováno o spáchání správního deliktu zadavatelem, lze z nich plynoucí závěry analogicky aplikovat i na řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, v němž je rozhodováno o uložení nápravného opatření dle § 118 odst. 1 zákona, neboť i v tomto případě je uložení nápravného opatření Úřadem podmíněno nedodržením postupu zadavatele stanoveného pro zadání veřejné zakázky, kdy tento postup současně podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Úřad tedy konstatuje, že podmínka pro uložení nápravného opatření spočívající v existenci alespoň potenciálního vlivu na výběr nejvhodnější nabídky je v daném případě naplněna.
107. Na základě všech výše uvedených skutečností proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

V. K ULOŽENÍ NÁPRAVENÉHO OPATŘENÍ

108. Podle § 118 odst. 1 zákona nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
109. Vzhledem k tomu, že v šetřeném případě zadavatel nedodržel postup stanovený zákonem, když v rozporu s § 84 odst. 2 písm. e) zákona zrušil zadávací řízení, aniž by se v jeho průběhu vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nebylo možné po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, je Úřad povinen v souladu s § 118 odst. 1 zákona uložit nápravné opatření.
110. Úřad dále uvádí, že při rozhodování podle § 118 odst. 1 zákona je povinen na základě zjištěných skutečností uvážit, jaké nápravné opatření má zvolit k dosažení nápravy protiprávního stavu, a to při dodržení základních zásad procesu zadávání, tj. zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Jelikož se zadavatel porušení zákona dopustil tím, že v rozporu se zákonem zrušil zadávací řízení, není možné uložit jiné nápravné opatření, které by nezákonný postup zadavatele mohlo lépe a účinněji zhojit, než nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí ze dne 15. 8. 2016 o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí. Zadávací řízení se tak vrátí do fáze před přijetím rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.
111. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem proto rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
112. Pro úplnost Úřad dodává, že uložení nápravného opatření nevylučuje, aby zadavatel případně rozhodl o zrušení předmětného zadávacího řízení z jiného důvodu, pakliže takový zákonný důvod v současnosti shledá. Je ovšem nezbytné, aby zadavatel pečlivě zvážil, zda jsou skutečně naplněny všechny předpoklady pro zrušení zadávacího řízení předvídané příslušným ustanovením zákona, a aby zadavatel současně své případné nové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení řádně odůvodnil.

VI. K ULOŽENÍ ÚHRADY NÁKLADŮ ŘÍZENÍ

113. Podle § 119 odst. 2 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 odst. 1 zákona také rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení. Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí předpis. Prováděcí právní předpis, vyhláška č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, stanoví v § 1 odst. 1, že paušální částku nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele je zadavatel povinen uhradit v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo soutěže o návrhu nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele, a to ve výši 30 000,- Kč.
114. Vzhledem k tomu, že ve výroku II. tohoto rozhodnutí Úřad zrušil konkrétní úkon zadavatele, rozhodl Úřad o uložení povinnosti uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.
115. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2016000612.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Podle § 117c odst. 1 písm. b) zákona se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu činí v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

1. Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha
2. Mgr. Tomáš Bejček, advokát, artpatent, advokátní kancelář s.r.o., Dukelských hrdinů 976/12, 170 00 Praha 7

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy